

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8361/2021
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Михаило Павловић, адвокат из ..., против тужене Српска напредна странка (СНС) Београд, чији је пуномоћник Драган Палибрк, адвокат из ..., ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 985/21 од 22.04.2021. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 985/21 од 22.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 985/21 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1744/17 од 25.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се тужена обавезе и то да: тужилци АА на име накнаде материјалне штете плати износ од 73.321,56 динара са законском затезном каматом у складу са Законом о затезној камати од 31.01.2017. године до исплате и тужиоцима ВВ и ГГ на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх плати износ од по 390.000,00 динара и на име претрпљених физичких болова плати износ од по 100.000,00 динара, укупно износ од по 490.000,00 динара са законском затезном каматом у складу са Законом о затезној камати на збирни износ од дана доношења првостепене пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 985/21 од 22.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и потврђена је првостепена

пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади материјалне и нематеријалне штете. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 181. Закона о облигационим односима и одредбе чланова 10. и 11. Закона о јавном окупљању („Службени гласник РС“, бр. 6/16), јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, као и одлука о приговору недостатка пасивне легитимације зависи од утврђеног чињеничног стања, а код утврђења да је штета настала на промоцији књиге у организацији њеног аутора (физичког лица). Поред тога, тужиоци нису уз ревизију доставили пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом тужилаца се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 03.04.2017. године, ради накнаде материјалне и нематеријалне штете. Вредност предмета спора цени се у односу на сваког тужиоца појединачно, с обзиром да тужиоци нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Вредност предмета спора у односу на тужиљу АА је 73.321,56 динара, а у односу на тужиоца ВВ и тужиљу ББ је по 490.000,00 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представљају динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић